

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE BEKORING

Kermisblijspel in 3 bedrijven

door

Gaston van der Gucht

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1998
Nr.1143

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste **NEGEN** tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

HERZIENE VERSIE 1986

© 1983 Toneelfonds J. Janssens /Gaston van der Gucht

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(4 dames – 5 heren)

JULES SCHELSTAETE	: brouwer
BELLEKE	: zijn dochter
CORALIE	: zijn zuster
MAURICE	: zijn vriend-douanier
CHARLES VAN DER HAEGEN	: burgemeester
SYLVEER	: zijn zoon
ZEEP	
CHARLOTTE	: zijn dochter
ANGELE DE TOURNEDOS	

DIT STUK MOET IN HET DIALECT GESPEELD WORDEN, BEHALVE DE ROL VAN ANGELE.

Eerste Bedrijf

De woonkamer van het brouwershuis. Stijlmeubelen.

Het is acht uur in de morgen. Iedereen slaapt nog, want het is kermismaandag. Plots gaat de telefoon. Na een tijdje komt Belleke in pyama en peignoir opgelopen. Ze komt zo uit bed, zichtbaar ontstemd.

Bel : Is dat nu een manier van doen ? Op kermismaandag iemand om zeven uur uit zijn bed bellen ? (Het slaat, acht keer op de klok) Allé, om acht uur....(aan de telefoon) : Hallo, hallo....! (verandert plots van toon) : Ah, 't is Sylveer.... Jajaja, ik versta u wel. Ja, excuses, ik ken dat. Ja, ik lag om tien uur in mijn bed, ja precies om tien uur. (Pruilend) neen, nee ik kom niet, ik ga niet naar de zielmis, veel te veel werk.... neen, Sylveer, als ik neen gezegd heb dan is het altijd....

Jul : Ja. (Is opgekomen eveneens in négligé)(Hij is gisteren boven zijn theewater geweest)

Bel : Hoe ja ? Neen, neen Sylveer 't is niet tegen u, 't is tegen pa

Jul : Hoe ja ? Hoe ja ? Als gij nu "neen" zegt zit gij binnen vijf minuten al te kwijlen van spijt en dan loopt gij de ganse voormiddag met een gezicht van goede vrijdag. Ik mag het dan weer uitzweten en ik kan daar niet tegen, mijn maag doet zeer. En daarbij, alle vrouwen peinzen "ja" als ze "neen" zeggen.... Sylveer is nog aan de telefoon, antwoord rap.

Bel : Hallo Sylveer... ja, ja 't is ja. Ik kom ook naar de zielmis. Ik moet van onze pa. Kom mij maar halen. (Legt telefoon dicht)

Jul : Lees maar een beetje voor ons ma.

Bel : Dat doe ik alle dagen...

Jul : En een beetje voor uw pa. Die heeft ook nodig dat er af en toe eens iemand op hem peinst.

- Bel : Die peinst genoeg op zijn eigen en daarbij, pa,
gij hebt toch een bewaarengel apart.
- Jul : Ik ? Ja, dat hebben ze ons wijsgemaakt in de lering
voor ons plechtige communie, maar die engel heb ik nog
nooit gezien. Spijtig genoeg.
- Bel : (Aan het venster) Ik zie hem alle dagen.
- Jul : Wie ?
- Bel : Uw engel.
- Jul ; Die zou ik ook eens willen zien.
- Bel : Een beetje geduld, daar komt zij. Tante Coralie.
- Jul : Milledju, ons Coralie. Een ongeluk komt nooit alleen.
Niet opendoen, Belleke. Als we niet opendoen zal ze
peinzen dat wij nog slapen.
- Bel : Dat kunnen wij niet doen , pa. Tante Coralie kent uw
streken wel, en daarbij, tante is het braafste mens van
het dorp.
- Jul : Ja, maar de grootste zaag...
- Bel : Dat zit een beetje in de familie, pa.
- Jul : Zaag is nog altijd vrouwelijk ! Vergeet dat niet.
- Bel : Tegen mij zaagt ze nooit.
- Jul : Dan krijg ik zoveel te meer.
(bel) (Belleke doet de deur open)
- Bel : Kom binnen, tante. Zo vroeg al ? Excuseer mij een
minuutje, ik ga mij kleden ! (af)
- Cor : (op) Vijf minuten, kind, vijf minuten. Ik wil alleen
maar zien of gij al op zijt.
- Jul : Waarom ? 't Is toch kermis. Er wordt toch niet gewerkt?
Waarom moeten wij dan opstaan ?
- Cor : Om naar de mis te gaan. De zielmis. Om te lezen voor
uw vrouw.
- Jul : Mijn vrouw is in de hemel. Daar moet ik niet meer
voor lezen. En daarbij, ons Belleke gaat naar de zielmis.
Als er van ieder huisgezin iemand gaat zit de kerk vol
en zal de schaal van de pastoor wegen.
- Cor : En toch moet gij na^ar de mis. Gij zijt eerste schepen
van het dorp en gij moet daar naast de burgemeester
zitten en uw sjerp rond uw buik doen.

- Jul : Mijn buik heeft geen kou en de burgemeester doet hem ook niet aan. Hij doet dat niet gaarne.
- Cor : Maar de die van Laarne en Kalken, dat zijn burgemeesters en schepenen zie, dat zijn deftige bestuurders van het volk. Iedere week staan ze in de gazet met die sjerp aan. De mensen zien dat gaarne.
- Jul : Ze moesten er belastingen op heffen...luxetaks.
- Cor : Sjerp of geen sjerp, gij moet naar de zielmis gaan.
- Jul : Met de beste wil van de wereld, Coralie, ik kan dat niet.
- Cor : En waarom zoudt gij niet kunnen ?
- Jul ; Ik moet weg...Direct zie, over een kwartiertje of nog eerder !
- Cor : Weg ?
- Jul : Ja... met Maurice...
- Cor : Toch al ze leven met die dronkaard van een douanier niet zeker ?
- Jul : Maurice is geen dronkaard.
- Cor : Alle douaniers zijn dronkaards.
- Jul : Gij overdrijft hé. Gij kunt toch niet bij de douaniers of de accijnzen zijn als ge geen druppelke of geen pintje drinkt zeker ? Gij zoudt niet passeren in uw examen. En daarbij, ik ben brouwer en ik leef van de mensen die een pintje drinken. Wat zou ik moeten doen als er niet meer gedronken wordt ?
- Cor : Ons vader was ook brouwer en hij was zeer matig.
- Jul : Ik ook.
- Cor : 't Was daar dat ik ne keer kwam naar kijken. 'k Peinsde bij mijn eigen, hij zal er weer schoon uitzien gelijk als alle jaren, de maandag van kermis, om daar van voor in de kerk te gaan zitten met ne kop zo rood als een tomaat en met ogen waar het bier nog uitloopt. Heel het dorp zal weeral weten waarover dat ze moeten klappen.
- Jul : Als ze over mij klappen zeggen ze van een ander geen kwaad en ik moet toch mijn café's doen zeker ? Mijn klanten bezoeken ?

- Cor : Met Maurice zeker ?
- Jul : Met Maurice of met een andere, dat is gelijk. Gij hebt natuurlijk gemakkelijk praten gij, gij leeft daar op de schoonste hoek van het dorp met uw winkeltje van lingerie. Prima dames- en herenondergoed.
"In de bekoring", ons vader heeft u daar schoon neergezet.
- Cor : Dat is ook niet meer gelijk dat het vroeger was. Hetgeen de dames tegenwoordig als ondergoed dragen, ah... dat is niets meer of bijkans niets...
- Jul : Dat is ook een gemak, d'er is dan niet veel werk meer om het uit te doen.
- Cor : En de heren, als gij daar moet van leven...
- Jul : Al is het niets, het kost toch allemaal veel meer als in onzen tijd. Vroeger droegen de mensen een ordentelijke onderbroek, van hun buik tot hun knoesels, warm aan uw kont en warm aan uw benen. Maar als de wind tegenwoordig opkomt als gij uw slipke wilt aantrekken, zijt gij uw slipke kwijt.
- Cor : Allé, dat is praat hé ? Ik heb al dikwijls gezegd, gij zijt helemaal veranderd sedert de dood van Alice, gij moet hertrouwen. Een man die daar al die jaren alleen blijft zitten met een jonge dochter, daar komt niets van terecht. Alle nachten vergaderen en drinken, de buurtedekenijen, de voetbalbond, de toneelbond, het muziek, de politiek, het koor, te veel om op te noemen.
- Jul : Gij zijt gij toch ook niet getrouwd en gij zijt toch ook voorzitster van de vrouwenbond en van alle vrouwenverenigingen ? Vroeger, in de tijd van ons moeder, bestond dat allemaal niet. Vrouwen waren thuis bij hun kookpot of bij hun was.
- Cor : Allemaal deftige mensen bij ons, deftig vrouwvolk.
- Jul : Zit er daar niets voor mij bij ? Maar dan liefst een jonge hé ? 'k Heb er liever twee van twintig als één van veertig.

- Cor : Ja, lach maar. Dat is al dat gij kunt.
(Belleke op)
- Bel : Voilà, ik ben gereed. Wat vindt gij van mijn kleedje, tanteke ?
- Cor : Schoon, kind, heel schoon.
- Jul : En duur.
- Cor : Duur ? Duur ? Wat speelt dat nu een rol ?
- Jul : Voor u niet, maar voor mij wel. Ik ben Van der Stockt van de gueuze niet zulle, of de baas van de Stella Artois. Ik ben een heel klein brouwerke, een heel klein middenstanderke. En die hebben het allemaal kwaad de laatste tijd.
- Bel : Maar met het beste streekbier van gans het land.
- Cor : Och, Here... 'k Zou u beklagen als ik tijd had.
'k Zal maar niet klappen over al het bier dat in 't zwart verkocht wordt zeker ? En daarbij, jonge meisjes moeten schoon gekleed gaan, dat geeft standing en respect.
- Jul : 'k Peinsde dat alleen de oude kramen moesten versierd worden.
- Cor : Ja, gelijk als gij. Belleke, als hij naar de zielmis gaat moet hij zijn sjerp aandoen, zulle. En zijn beste kostuum, dat donkerblauw om de sjerp goed te doen uitkomen.
- Jul : 'k Heb het u al gezegd. Ik ga dit jaar niet naar de zielmis... Ik kan niet.
- Cor : Wat ? De eerste schepen die niet naar de mis gaat op kermismaandag ? Wat gaan uw kiezers daarvan zeggen ?
- Jul : 't is juist voor mijn kiezers dat ik niet ga. Ik moet weg met Maurice. Wij gaan samen naar Gent, naar de Gantoise, nen nieuwe speler kopen voor de voetbalploeg. En nu ga ik mij kleden want straks staat hij hier.
(af)
- Cor : Ja, kind, ik heb het u al dikwijls gezegd hé, zo ne vent alleen, 't is toch dat niet. En dan ...kameraden gelijk Maurice... bah...

- Bel : Och tanteke, vader loopt in geen twee grachten tegelijk. Hij ziet wel uit.
- Cor : Hij moest hertrouwd zijn. Op zijn tijd.
- Bel : Misschien lukt dat wel, tanteke, want ik hoor hem de laatste tijd zo dikwijls zingen. Dat was lang geleden dat hij dat nog gedaan heeft.
- Cor : Ja, vroeger zong hij ook altijd, maar 't waren allemaal vuile liedjes. Ik geloof dat ze daar aan die universiteit ne speciale cursus hebben in vuile liedjes. Hoe dat ze hem ooit bij het koor gewild hebben, daar versta ik nog niets van. Al die andere mannen zijn deftige typen en hij... met een vuile broek vanuit het moutkot zou hij naar de repetitie gaan.
- Bel : Och, tanteke, dat kostuum maakt de man niet. Hij heeft een hart van suikerbrood en dat telt ook.
- Cor : Dat hebben wij allemaal, kind, Wij zijn van goed volk. Zorg er dan maar voor dat gij er ook enen pakt met een goed hart. Hoe is het met Sylveer ?
- Bel : Goed zeker, hé tanteke.
- Cor : Hoe, goed zeker ? 't Was gisteren toch kermiszondag, hebt gij hem niet gezien ? Of zit er een haar in de boter ?
- Bel : Neen, tanteke, meneer moest gaan voetballen. Tornooi van de caféploegen.
- Cor : Ja, kind, als het om uitvluchten gaat om thuis weg te geraken dan zijn de mannen specialisten. Ne keer voor een kwartierken of een half uur hebben ze een vrouw vandoen en als ze dierven gingen ze voor de rest op stap gelijk de katers.
- Bel : Anders mag ik van hem niet klagen.
- Cor : Ziet gij hem gaarne ?
- Bel : 'k Peins dat wel.
- Cor : Peinzen, peinzen, gij moet gij niet peinzen, gij moet dat voelen.
- Bel : 'k Peins dat ik het voel, tanteke.

- Cor : Meepakken, kind, want voorbij is voorbij en komt niet meer terug. 't Is spijtig als gij daar kunt van meespreken.
- (De bel)
- Bel : Dat zal Sylveer zijn.
- Cor : Allé, doe dan maar rap open. Ik weet hoe ongeduldig de jeugd is tegenwoordig.
- Bel : 't Is Sylveer niet. 't Is Maurice. Kom maar binnen Maurice, vader is boven.
- Maur : 't Is anders ons uur, juffrouwke, en gij weet, de wijzen kennen hun tijd. Dag juffrouw Coralie.
- Cor : Dag Maurice. Niet teveel hoofdpijn met de maandag ?
- Maur : Ah neen, hé juffrouw. 'k Ben gisteren als een goede bonpa tot aan de molekens geweest met de kleinkinderen. Weet gij dat ik in de week meer goesting heb dan de zondag om ergens binnen te stappen? A ja, als gij ne gansen dag OP de baan zijt dan zijt gij al blij dat gij er ne keer AF zijt en ergens uw voeten ne keer onder tafel kunt steken. Allé, bij wijze van spreken. Douaniers hebben een lastig leven, vooral nu met die B. T. W. , en die drugs, gij zoudt er een verstopte neus van krijgen.... en dat heffen hé !
- Cor : Heffen ? Heffen bij de douaniers ?
- Maur : Ja, heffen hé. Zo ! (gebaar van drinken)
- Cor : 'k Moet weg. 'k Hoop dat de bakker open is want anders heb ik geen brood. Maar na de mis kom ik nog eens binnen, kind. En...(tot Maurice) zie maar dat gij niet verloren loopt in Gent. Dat gij op de kuiperskaai niet terecht komt.
- Maur : Gent ?
- Cor : Gij hebt zeker van Gent nog nooit horen spreken ?
- Maur : Juffrouw Coralie, gij spreekt in raadsels mens, gelijk de wijzen uit het Oosten.
- Cor : Héwel, vraag de oplossing aan onze Jules, die kent ze wel en die is zot genoeg om één van de drie koningen te spelen. Salut !

- Maur : Ja, 'k zal ergens weer de boter opgegeten hebben. Ik voel het al warm worden.
- Bel : Daar is ons vader, meneer Maurice.
- Maur : 't Is Maurice alleen meiske, zonder meneer.
- Jul : (op) Ha, Maurice, 't is goed dat gij daar zijt. Ik heb u vandoen.
- Maur : Om naar Gent te gaan zeker ?
- Jul : Juist. (tot Belleke) Is Sylveer er nu nog niet ?
- Bel : Neen vader, maar hij heeft nog tijd.
- Jul : Ja, tijd genoeg komt rap te laat. En ik hou er niet van dat mijn dochter te laat komt in de mis. In mijn tijd gingen we toch een beetje rapper.
- Maur : Ja, ze waren soms zo rap, dat ze met de kindervoiture naar de pastoor liepen voor den ondertrouw, kwestie van geen malheuren te hebben onder de weg.
- Jul : Jajaja, 't is al goed.
- Maur : 'k Geloof dat ik vandaag de juiste toon niet kan vinden. 'k Heb ne verkeerde diapason.
- Bel : En daarbij, 't klept nog niet.
- Jul : Dat zal niet lang meer duren. (begint te kleppen) Voilà, ze zijn er daar al mee. En de koster wacht altijd de laatste minuut af.
- Bel : (Er wordt gebeld) En daar is Sylveer. (af)
- Jul : Hoe kwaamt gij daar op Gent ?
- Maur : Van Coralie. Ze zei dat we onze weg in Gent niet mochten verliezen. Ze sprak van de Kuiperskaai.
- Jul : Goddomme, die moeit zich ook met alles.
- Maur : Wij gaan dus niet naar Gent ?
- Jul : Bijlange niet, wat kunnen wij daar doen ? En gij dan nog in uw uniform.
- Maur : Gij kunt dat nooit weten hé. Twee weduwnaars... en de maandag van de kermis. En mijnen uniform, in één, twee, drie is hij uit.
- Jul : Zwijg maar van weduwnaars en laat er ons maar voor zorgen dat die twee hier rap buiten zijn.
- Maur : Gij zit precies met een ei, man...leggen...rap leggen...

- Jul : Jajaja, zo simpel is dat niet.
- Syl : (op) (lispelt een beetje. Anders zeer sympathiek)
Dag meneer Schelstraete. en dag meneer Maurice.
- Jul : 't Is Jules, man, Jules, gelijk de paarden.
- Maur : En bij mij is het Maurice, man, Maurice zonder meneer.
- Bel : Pa, is dat nu niet gelijk....
- Jul : Neen, dat is niet gelijk....
- Maur : Bijlange niet.
- Syl : Dag Jules gelijk de paarden en Maurice zonder meneer.
- Jul : Maar gij mankt ?
- Syl : Een ongeluksken hé, met 't voetballen, gisteren hebben wij een tornooi gespeeld met de caféploegen. Om een schaal.!
- Jul : Gisteren ? Op kermiszondag ? Awel, de tijden zijn serieus veranderd. In onzen tijd gingen wij vrijen. Vrijen dat de stukken eraf vlogen.
- Maur : Daar kwamen ook genoeg malheuren van.
- Bel : Pa, 't is al opgehouden met kleppen. Wij gaan naar de mis.
- Jul : Vooruit dan maar.... Allé, waarom wacht gij nog ?
- Bel : Zeg pa, het is kermis hé en 'k heb nog niets gekregen !
- Jul : Ah 't is dat.
- Maur : Gij zijt ook niet te rap van aannemen, zulle Jules.
- Jul : In onzen tijd...
- Bel : In onzen tijd, in onzen tijd...Het is al dat ik hier hoor.
- Maur : In die tijd ging de eerste schepen naar de zielmis op kermismaandag.
- Jul : Jaja, 't is al goed. Hier, en peinst erop dat het slechte tijd is. De middenstand moet inleveren.
- Syl : Dag Jules, dag Maurice, veel amusement in Gent hé.
(Belleke en Sylveer af)
- Jul : Hoe weet die dat wij naar Gent moeten ?
- Maur : Ik peins dat geheel het dorp het al weet... Dat zal van uw zuster komen, dat is precies een offset-machine. Moeten wij dan niet naar Gent ?
- Jul : Bijlange niet... Zet u en houdt u goed vast, want wat ik u nu ga vertellen daar gaat gij van verschieten.

- Maur : 'k Verschiet niet te gauw. Bij de douanen verschieten ze alleen als ze wakker worden.
- Jul : Luister eens Maurice... Gij weet dat ik al jaren weduwnaar ben.
- Maur : Een jaar minder dan ik. Mijn vrouw is acht jaar dood.
- Jul : De mijne zeven. Zeven jaar, dat begint op eens mens te wegen.
- Maur : Tegen wie zegt gij het? Al mijn jongens zijn getrouwd en ik, ik
- Jul : Gij zit daar alleen.
- Maur : Alleen ? Dat ik maar alleen zat. Maar al mijn getrouwden lopen dag in dag uit bij mij binnen. Wat hebt ge gemaakt pa ? Kunnen wij niet komen eten pa ? Mogen de kinderen een half uurke komen, wij moeten naar de Priba 2000 ? Pa si, pa là, pa onder, pa boven, maar eigenlijk komen ze niets anders doen dan zien wat ik uitsteek. In de tijd van mijn vrouw was dat veel beter, die kon van mij iets verdragen, veel verdragen zelfs. Maar mijn kinderen ? Altijd weten ze over iets te ronken.
- Jul : Just ! Bij mij juist hetzelfde. Alle dagen, tot vandaag toe, op kermismaandag, komt mijn zuster hier neuzen en daarbij maakt ze mijn dochter op. Wanneer zijt gij nu weer thuis gekomen ? En hoeveel potten bier hebt gij vandaag weeral gedronken ? Wat eet gij nu ? En gij moogt zoveel vet niet meer eten en gij moet wat minder roken. Bemoeiallen, alle twee.
- Maur : Juist.
- Jul : En daarom wilde ik trouwen.
- Maur : Ja, dat is een goed gedacht, maar met wie hé ?
- Jul : Ja, hier in het dorp is er niet veel dat overschiet.
- Maur : Zeg maar niets. Niets dat op iets trekt. Al dat overgebleven is, is opgeschoten voor zaad.
- Jul : Maar ik heb er één.
- Maur : Eén van Boordegem ?
- Jul : Neen, één van Zottegem.

- Maur : Zottegem, milledju, hoe komt gij daarbij ? Zo ver !
- Jul : Ik ga het u zeggen hé Maurice, maar zwijgen hé ?
- Maur : Dat weet gij wel. Als een graf !
- Jul : Jamaar serieus, zwijgen hé ?
- Maur : Allé vooruit. Straks schiet ik in brand van nieuwsgierigheid.
- Jul : Ik heb ze uit de gazet.
- Maur : Wat ? Uit de gazet ? Alzo maar uit de gazet ?
- Jul : Ja, is dat zo een wonder ? Uit de gazet. Er staan er alle dagen in. Er zijn zo van die bijzondere huizen, bijzondere firma's of organisaties die zich daarmee bezig houden met dat mokkelen. Allé, gij kent dat wel.
- Maur : Oeioeioei, uit de gazet, uit de gazet ... Luister hé, Jules, ik heb mij eens een bromfiets gekocht uit de gazet, ik heb er meer nevens gelopen als opgezeten.
- Jul : Wat wil dat zeggen ? Een vrouw is toch geen bromfiets zeker ?
- Maur : Neen 't, maar rijdt ze niet, ze bromt alleszins.
- Jul : En die vrouw, Angèle heet ze, komt vandaag naar hier.
- Maur : Hier ? Komt ze naar de kermis, de wafels eten ?
- Jul : Ja, ik weet niet waar mijn gedachten geweest zijn. Ik was verliefd op een vrouw die ik nog nooit gezien heb.
- Maur : Dat is komiek.
- Jul : Maar ik heb wel hare foto. Hierzie, wat peinst gij ervan ?
- Maur : Niet mis. Er is slechter papier om op te schrijven.
- Jul : En nu..!
- Maur : En nu ?
- Jul : Nu wil ik haar niet meer zien. 't Is uit.
- Maur : 't Is uit en 't is nog niet aan geweest.
- Jul : 't Is af. Ik wil haar niet zien. Ik blijf weduenaar. Ik geef mijn vrijheid niet af. !
- Maur : Gaat gij dat tegen dat mens zeggen ?
- Jul : Neen ik, ik ga dat niet zeggen.
- Maur : En wie dan wel ? Uw zuster of uw dochter ?
- Jul : Zwiig, die mogen er niets van weten. Geen gebenedijd woord. Die zijn in staat om mij aan die vrouw te koppelen. Gij moet dat zeggen, Maurice, gij, gij mijn enige vriend.

- Maur : Dat is andere koffie. En wat moet ik zeggen ?
Madame, meneer laat zeggen dat het af is en dat gij weer naar huis kunt gaan. Naar Zottegem. De groeten aan de burgemeester |
- Jul : Neen, zo gebeurt dat niet.
- Maur : Hoe dan ? Gij zult mij dat moeten uitleggen hoor, want zoiets heb ik nog nooit meegemaakt en in ons onder-richtingen van de dienst staat dat niet.
- Jul : Maurice, luister. Ze kan elk ogenblik hier zijn. Gij moet haar ontvangen en gij moet doen alsof gij de brouwer Jules Schelstraete zijt. Ge praat zo'n beetje tegen haar en dan maakt gij haar het een of ander wijs om van haar af te komen. Gij wandelt eens met haar in de hof, (maar in bravigheid hé) en gij zegt.... gij zegt dat uw zuster ertegen is. Dat de erfenis niet mag geschonden worden bijvoorbeeld. Dat gij bijna over geen geld meer beschikt, en gij weet bij een vrouw:geen geld geen leute. Vooruit.
- Maur : Maar waarom doet gij dat zelf niet, dat zou toch veel eenvoudiger zijn ? Gij kunt dat veel beter uitleggen.
- Jul : Ik ga het u zeggen zoals het is. Ik ben niet zeker van mijzelf. Het zou kunnen gebeuren dat ik bezwijk voor de bekoring, mijn vlees is enorm zwak, en dan... dan zit ik met de gebakken peren.
- Maur : En nu zit ik ermee. Peinst gij dat mijn vlees niet zwak is misschien ?
- Jul : Gij zult er u wel uit redden. Een goede douanier legt het beter uit als hij dat doet. Kom ga mee naar mijn slaapkamer. In dat kostuum van douanier kunt gij dat mens niet ontvangen. Ik zal u één van mijn zondaagse kostuums geven.
- Maur : Veel te wijd, Jules. (of veel te smal)
- Jul : Dat geeft niet. Zoveel te beter. Zeg dat gij ziek zijt, dat gij een lintworm hebt van gekapt te eten, of 't speen of zo, en dan wil ze u toch niet.

Maur : Wij steken onze kop in een wespennest, geloof ik...
En lang mag dat spelleke niet duren, want mijn
dochter Margriet maakt voor deze middag konijn gereed,
konijn in trappist, en ik wil dat niet missen.
(Beiden af)

Coralie op met de burgemeester. De burgemeester heeft zich
duidelijk bezeerd.

Burg : Voorzichtig... voorzichtig... Oei mijne rug. Mijne
verdomde rug.

Cor : Wij zullen u in de zetel zetten.

Burg : Neen, neen, geen zetels... 'k Kan met moeite zitten
als ik dat heb. Zet mij op een stoel.

Cor : Is dat weer in uw rug ?

Burg : Waar zou het anders zijn ? 't Is altijd hetzelfde.
Ieder jaar zit ik ermee. En nu juist met de kermis,
ik geraak nog niet eens tot in de kerk.

Cor : Gij moet daar laten naar uitzien.

Burg : 'k Laat daar naar uitzien, maar die doktoors...
De één weet al zoveel als de andere. Briefkens schrij-
ven voor de ziekenbond, dat is het beste dat ze
kunnen. En sigaren roken en whisky drinken voor uw
neus terwijl ze u verbieden van te roken of te drinken.

Cor : Gij wordt oud, Charles.

Burg : Ja'k, dat is juist. Maar waarom zegt gij dat ? Omdat
mijn rug pijn doet ?

Cor : Neen, omdat gij zo zaagt.

Burg : Merci, Peinst gij misschien dat zagen een monopolie
van de vrouwen is ?

Cor : Allé kom, ik zal u nen druppel uitgieten.

Burg : 'k Moet geen druppels hebben....

Cor : Dat is dat gij er gisteren teveel gedronken hebt.

Burg : Hoe weet gij dat ? Hoe kunt gij dit nu weten ?